

Ключові слова: інтерактивний мультилінгвальний клуб; професійна комунікація; заклад професійно-технічної освіти.

Література

1. Nychkalo, N. H. (2015). Profesiiniy rozvitok osobistosti: kontseptualni zasadi i perspektivi doslidzhen. [Pedagogika i Psihologiya (Vol. 1)]. Kyiv. (86). 5–13. (in Ukrainian).
2. Martyniuk, V. (2020). Interdisciplinary aspect of teaching English for Specific Purposes via bilingual projects. [Linguaculture. International Journal of the Iași Linguaculture Centre for (Inter)cultural and (Inter)lingual Research (Vol. 11)]. Iași. (1). 99–113. (in English).

ОСНОВНІ ПІДХОДИ У НАВЧАННІ УЧНІВ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ТА ІСТОРИЧНОЇ ОСВІТИ НА АДАПТАЦІЙНОМУ ЦИКЛІ

Тетяна Ремех, к. пед. н.

Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна

Згідно нормативних документів освітній процес у закладах освіти спрямовується на виявлення і розвиток здібностей та обдарувань особистості, її індивідуальних здібностей, досягнення результатів навчання, прогресу в розвитку, зокрема формування ключових компетентностей і наскрізних умінь.

Сьогодні повним ходом іде створення модельних навчальних та укладання освітніх програм, відбір змісту навчання учнів 5–6 класів, що є адаптаційним циклом базової середньої освіти. Метою дослідження є визначення основних підходів у навчанні учнів громадянської та історичної освіти на цьому циклі.

Проведені наукові розвідки, ґрунтовані на аналізі опитувань, інтерв'ювання, анкетування вчителів історії та громадянської освіти, адміністрації освітніх закладів показали, що ефективними в навчанні учнів на цьому циклі є інтегровані курси, що уналежнюють елементи громадянознавства та історії. Такі курси мають спрямовувати учнів на виявлення й дослідження зв'язків між минулим, теперішнім і майбутнім, сприйняття громадянської

та історичної галузей знань як вагомих для них, позаяк історія досліджує минуле, а громадянська освіта розглядає теперішні явища, події та процеси.

Відтак громадянознавчий матеріал має бути природно включений в історичний через узгодженість уведення понять громадянської освіти з логікою розгортання історичного матеріалу, коли громадянські знання стають основою для встановлення зв'язків минулого із сучасністю.

Розгляд суспільно значущих та історичних подій, явищ, процесів, діяльність осіб в минулому і тепер слід розглядати в призмі Я-дитини: я і минуле, я і держава, я і суспільство, я і спільнота, я і сьогодення, я і майбутнє.

Навчання учнів громадянської та історичної освіти на адаптаційному циклі потребує обов'язкового дотримання принципу наступності між початковим та базовим рівнем середньої освіти. Через це в основу базових знань та наскрізних умінь слід покласти здобуті учнями знання й сформовані їхні вміння на початковому рівні середньої освіти.

Психолого-педагогічні особливості учнів 5–6 класів зумовлюють певну елементарність інтегрованого змісту громадянської і історичної освіти та їхній рух в його опануванні від простого – до складного, від конкретного – до абстрактного.

Види навчальної діяльності учнів мають уможливити формування/розвиток ключових компетентностей і наскрізних умінь, що, своєю чергою, потребує системного застосування технологій розвитку критичного мислення, дослідницької, ігрової та проєктної технологій при інтерактивній взаємодії учнів.

Низка визначених Державним стандартом базової середньої освіти результатів громадянської освіти є наскрізними, що передбачає «вихід» учнів за межі класної кімнати та стін школи, організацію демократичного шкільного середовища, створення позитивної атмосфери, побудову партнерських відносин між суб'єктами освітнього процесу.

Таким чином, навчання учнів 5–6 класів громадянської та історичної освіти для досягнення визначених Державним стандартом базової середньої освіти результатів навчання має ґрунтуватись на таких принципах як-от інтегративність, комплексність, системність, дитиноцентризм, наступність, доцільність, врахування вікових особливостей учнів, інтерактивність у навчанні, зв'язок урочної та позаурочної видів діяльності.

Ключові слова: громадянська та історична освіта; адаптаційний цикл.